

Četvrtak, 26. jun 2008. godine
Svedoci: Peter Galbraith, P-086
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak: 09.07 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima. Dobro jutro, gospodine Galbraith. Gospodine Tieger, da li ste spremni da postavite dodatna pitanja svedoku?

TUŽILAC TIEGER: Da, časni Sude. Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Galbraith, onda bih vas podsetio da ste i dalje pod zakletvom koju ste dali na početku svog svedočenja. Vidim da nema transkripta. I, naravno, pre nego što nastavimo sa radom, pozvaću sekretara da najavi predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T...*

SUDIJA ORIE: Molim gospodina sekretara da počnemo ispočetka. Izgleda da nemamo transkript u ovom trenutku. Čini se da imamo tehnički problem. Gospodine Galbraith, molim za malo strpljenja. Iako nam tehnička služba i kompjuteri mnogo pomažu, ponekad nas iznevere. Počnimo ispočetka. Gospodine sekretare, molim da najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i ostalih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Gospodine Galbraith, ja vas sada ponovo, za zapisnik, podsećam da ste i dalje pod zakletvom koju ste dali na početku svog svedočenja u ponedeljak. Gospodine Tieger, da li ste spremni?

TUŽILAC TIEGER: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dakle, ponovo, vi ste spremni. Izvolite nastavite.

TUŽILAC TIEGER: Hvala, časni Sude.

svedok: Peter Woodard Galbraith

TUŽILAC TIEGER: DODATNO ISPITIVANJE

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Dobro jutro, gospodine ambasadore.

SVEDOK GALBRAITH – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Juče vam je Odbrana prezentovala dokument, dokazni predmet Odbrane D416 koji se odnosi na Oslobodilačku vojsku Krajine. Ja sam se pitao da li ste vi znali da je to telo ikada formirano i da je bilo aktivno?

SVEDOK GALBRAITH – ODGOVOR: Pa, svakako nije bilo aktivno, a pošto ni na koji drugi način nisam znao za postojanje tog tela, pretpostavljam da je to bila prilično zanemariva institucija, ako je uopšte postojala.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: U utorak vam je postavljeno pitanje, mislim da je to bilo otprilike na strani 4997, naime, bili ste usmereni na vašu knjigu "Sjedinjene Američke Države i Hrvatska – dokumentarna istorija: 1992 – 1997", i to na odlomak koji govori o Vašingtonskom sporazumu i koji uključuje izjavu da se Hrvatska Vašingtonskim sporazumom složila da odbaci ideju odvojene hrvatske republike u Bosni, i umesto toga prihvatila u potpunosti teritorijalni integritet, nezavisnost i jedinstvo suverene države, i time se jasno stavila na stranu međunarodnog prava i pravde. I postavljeno vam je pitanje da li se predsednik Tuđman u ime Republike Hrvatske saglasio sa Vašingtonskim sporazumom. Zapravo, pitani ste: "Predsednik Tuđman se u ime Republike Hrvatske saglasio sa Vašingtonskim sporazumom, zar ne?" A vi ste odgovorili: "Njemu se nije svidela ideja Vašingtonskog sporazuma. Nije hteo da se sklopi Vašingtonski sporazum, ali je pod jakim pritiskom Sjedinjenih Američkih Država bio dovoljno pragmatičan da se složi sa njegovim propisima. Činio je sve što je mogao da potkopa Vašingtonski sporazum, međutim, sporazum je na kraju ipak preživeo." Želeo bih samo da nam ukratko objasnite šta je to predsednik Tuđman činio da bi potkopao sporazum, šta je preduzimao?

SVEDOK GALBRAITH – ODGOVOR: Pa, prvo, nije hteo da se sklopi taj sporazum, sve skoro do poslednjeg trenutka. Mi smo predlog predstavili u četvrtak, a on ga je odbio. I onda tokom vikenda, kada je razmišljao o mogućim sankcijama za Hrvatsku, predomislio se i prihvatio ga. Jednom kada je sporazum potpisan, ideja je bila da nestanu te posebne institucije Herceg-Bosne, a u stvari Herceg-Bosna je ostala kao *de facto* zasebna država. Koristila je hrvatsku kunu kao svoju valutu, takođe je imala hrvatske banke koje su funkcionisale. 1995. godine, 1995. ili 1996. godine bili su predsednički izbori u Hrvatskoj, i širom Herceg-Bosne su bili plakati za Tuđmana. Mislim da je slogan bio "Pravi čovek za prava vremena", a mi smo isto tako hteli da dodamo "i pogrešnu zemlju", pošto to nije bila Hrvatska. Dakle, on se ni na koji način nije obavezao da će se izgraditi zajedničke institucije. Mogu da vam očitam čitavu litaniju koja pokazuje načine na koje on zaista nije želeo pravu integraciju između Bošnjaka i bosanskih Hrvata.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Ambasadore, juče su vam nadugačko postavljana pitanja i vođena je rasprava o zakonima o povratu imovine, i

pitanju vremena povratka, zatim nameri koja je postojala iza tih uredbi i zakona koji se odnose na to pitanje ili ga uređuju.

TUŽILAC TIEGER: U vezi s tim, časni Sude, želim da ambasadoru prezentujem dokument koji trenutno ima broj, ali oko tog broja postoji izvestan spor. Tako da sam prvo želeo da Pretresnom veću skrenem pažnju na to. To je dokazni predmet Tužilaštva P462. Mi smo od Pretresnog veća dobili poruku u vezi s tim, taj dokument je osporavan, i ja neću tražiti da se on uvodi u spis, ali ovo će biti jedina prilika da se od ovog svedoka dobije bilo kakav odgovor u vezi s tim dokumentom. Možemo da rešimo pitanje prihvatljivosti tog dokumenta za uvođenje u dogledno vreme, ali bih ja želeo da ga predstavim ambasadoru.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT KEHOE: Samo...

SUDIJA ORIE: Gospodine Kehoe, izvolite.

ADVOKAT KEHOE: Izvinjavam se, časni Sude. Ja samo pokušavam da pozovem taj dokument.

TUŽILAC TIEGER: Pre nego što to moj uvaženi kolega uradi, kada sam rekao da neću tražiti da se uvodi, hteo sam da kažem da neću tražiti da se uvodi sada, dok se to pitanje ne reši.

SUDIJA ORIE: Ali vi želite da ga predočite svedoku?

TUŽILAC TIEGER: Da. Prvo, ja...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo da kažem kako sam ja shvatio šta se desilo u ponedeljak. Možda grešim proceduralno, ali mislim da je usvojen dokument, s tim da mi imamo sedam dana da pokrenemo svoj prigovor, i do tada se on ne uvodi u spis. Tako da ne znam šta usvajanje podrazumeva.

TUŽILAC TIEGER: Upravo tako. Nisam hteo da vas preduhitrim.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U ime Odbrane gospodina Gotovine, želeo bih da uložim prigovor na dokument kojem nije potvrđena autentičnost, na osnovu kojeg bi se tražilo mišljenje od svedoka. Jer, na prvi pogled, ne čini se da je reč o autentičnom dokumentu. Ne znam da li je Pretresno veće videlo *e-mail* koji sam juče poslao.

SUDIJA ORIE: Video sam *e-mail* koji ste poslali u 18.27 časova juče.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je.

SUDIJA ORIE: Ja sam kopiju dao članovima Pretresnog veća.

TUŽILAC TIEGER: Ja se zahvaljujem gospodinu Mišetiću što je to vrlo velikodušno i pošteno predstavio, i rekao da je otvoreno pitanje uvođenja tog dokumenta u spis. Pitanje koje ja želim da postavim ne tiče se same autentičnosti ovog dokumenta. Ovo je dokument koji je dobijen u skladu sa RFA [Request for Assistance] traženjem uputstva u propisanom roku, i mi smo imali druga dokumenta dobijena na taj način. Ja nisam želeo da se pokrene pitanje koje je pokrenuo advokat Odbrane. Naš stav je da je ovaj dokument u celini prihvatljiv, da je to ispravan dokument, da će biti uvršten u spis, ali ovo je jedina mogućnost da se izvedu dokazi na osnovu tog dokumenta sa ovim svedokom.

SUDIJA ORIE: Vidim to. Ali prva stvar koja mi je juče pala na pamet kad sam dobio vaš *e-mail* je pitanje: ako nije autentičan, odakle dolazi taj dokument?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo želim da kažem da mi imamo isti taj dokument od Republike Hrvatske...

SUDIJA ORIE: Ali drugačiji dokument.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Mislim da se mora utvrditi da li je problem u Hrvatskoj ili se problem desio u kancelariji Tužilaštva.

SUDIJA ORIE: Ne. Da li postoje razlike u odnosu na pitanje koje gospodin Tieger želi da pokrene? Jer inače, ukoliko ste obojica izgleda dobili dokument od hrvatske Vlade...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Iz Hrvatskog državnog arhiva.

SUDIJA ORIE: Da, iz državne arhive. A vi ste dobili odakle?

TUŽILAC TIEGER: Od hrvatske vlade na osnovu našeg zahteva za pomoć.

SUDIJA ORIE: Od hrvatske Vlade, da. Onda postoje realne šanse da prema tim identičnim delovima rešimo pitanje koji je dokument u celini autentičan.

TUŽILAC TIEGER: Samo da nešto razjasnimo, da ne bi bilo zabune kasnije.

SUDIJA ORIE: Izvolite.

TUŽILAC TIEGER: Čini se da je dokument koji je dostavljen gospodinu Mišetiću identičan dokumentu koji smo mi dobili, sa izuzetkom broja strana koje uključuju i raspravu među osobama koje se identifikuju kao učesnici, i oni su u *e-mailu* identifikovani kao učesnici. Mi potpuno prihvatamo da oni nisu bili učesnici na tom konkretnom sastanku, ali su nekako ta dva sastanka pomešana u dokumentu koji nam je poslat. Očigledno je reč o dva odvojena dokumenta. Međutim, ova dva dokumenta koja imamo su oba dokumenta sa istim oznakama, oba su poslata iz Hrvatske, oba se odnose na predsedničke

transkripte, i uključuju iste napomene stenografa, tako da se jednostavno mogu tretirati zajedno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ja nemam nikakvih saznanja o drugom sastanku, i osim ako...

SUDIJA ORIE: Shvatam da može da dođe do spora oko toga koji od dokumenata je u celini autentičan, a koji nije. Istovremeno, pretpostavljam da u ovom trenutku gospodin Tieger želi da ovom svedoku predoči deo onoga što se čini transkriptom ili izveštajem sa tog sastanka. Ako su u tom pogledu dve verzije ovog dokumenta iste, čak iako sam dokument nije, ovaj deo ne znam koliko je dug, gospodine Tieger, ali može se pročitati u zapisnik, i može se reći: "Gospodine Galbraith, ovo je ovako izvešteno u dokumentu sa sastanka koji je bio održan tad i tad", koliko sam shvatio to je bio 9. avgust, i onda se može to tako i predočiti svedoku, a kasnije...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Upravo u tome je problem, časni Sude. Dozvolite da se sada vratim korak unazad. Sastanak za koji mi znamo kada je održan, na kojem mestu i kada, i ko su bili učesnici, to nije sastanak čiji se tekst stavlja u kontekst tog sastanka. Zato ja želim da kažem da ovaj deo koji tužilac želi da čita svedoku dolazi sa nekog drugog sastanka. Mi ne znamo kad je on održan, na kom mestu, ko su bili učesnici. Tako da u ovom trenutku mi uopšte ne znamo kontekst tog sastanka.

SUDIJA ORIE: U ovom trenutku, ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ: I takođe bih želeo da dodam da gospodin Galbraith nije neko ko je bio prisutan ni na jednom od tih sastanaka, tako da je naš drugi prigovor da se od njega traži da komentariše, odnosno daje mišljenje ili svoje tumačenje o delu transkripta, a mi ne znamo odakle dolazi taj transkript, gde se održao taj sastanak, ko je na njemu učestvovao i kog datuma je održan sastanak, a od njega se traži mišljenje i zapažanje o nečemu što on u to vreme nije ni video ni čuo.

SUDIJA ORIE: Da li će gospodin Tieger od njega tražiti mišljenje, to tek treba da vidimo, jer nismo čuli pitanje gospodina Tiegera. Tako da je moguće da je on nešto lično zapazio što je opisano na ovom sastanku, a mi ne znamo ko je tačno učestvovao na tom sastanku...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Niti kada je održan.

SUDIJA ORIE: Da, ni kad je održan.

TUŽILAC TIEGER: Časni Sude, kao što je slučaj sa mnogim drugim dokumentima koje smo dobili u ovoj instituciji, kontekst se može kasnije odrediti, kasnije se može odrediti datum.

SUDIJA ORIE: Da, ali mi ne znamo kontekst koji bi nam omogućio da se na osnovu teksta odredi datum ovog dokumenta. Dozvolite da se ja ipak konsultujem sa svojim kolegama.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Pretno veće će dozvoliti gospodinu Tiegeru da pročita deo izveštaja sa sastanka za koji je Pretno veće sada potpuno svesno da ne znamo kada je održan, gde je održan i ko su učesnici sastanka, što tek treba da se utvrdi, i pažljivo ćemo slušati pitanje gospodina Tiegera i videćemo šta bi on želeo da sazna od svedoka, ne prvenstveno o dokumentu, već o sadržaju onoga o čemu izveštava, u obe verzije, i u vašoj verziji i u verziji gospodina Tiegera, o onome što je rečeno tokom tog sastanka, koji je još uvek misteriozan za nas. Izvolite nastavite.

TUŽILAC TIEGER: Hvala lepo, časni Sude.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Ambasadore, u skladu sa uputstvima Pretnog veća, pročitacu vam delove ovog dokumenta.

SUDIJA ORIE: I uradite to polako, gospodine Tieger.

TUŽILAC TIEGER: Sasvim polako.

ADVOKAT KEHOE: Molim vas recite koje strane čitate?

TUŽILAC TIEGER: Počevši od strane 18.

SUDIJA ORIE: Koja verzija?

ADVOKAT KEHOE: Ni ja ne znam koja je verzija, časni Sude.

TUŽILAC TIEGER: Dokazni predmet Tužilaštva P462.

SUDIJA ORIE: Da, dokazni predmet Tužilaštva P462.

TUŽILAC TIEGER: I mislim da je na BHS-u to strana 20 ili 21.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Ambasadore, počinje rečima: "Predsednik kaže: Krpina. I onda Drago Karpina: "Gospodine predsedniče, mislim da treba da usvojimo zakon: oni će proglasiti svu napuštenu imovinu državnom imovinom pod izgovorom da se sačuva imovina, a onda u proceduri, ako se neko vrati i ako ne bude nikakvih zakonskih prepreka, njemu će njegovu imovinu država vratiti. Osim toga, po mom mišljenju, ova stvar treba da se stavi u kontekst buduće sukcesije, ratne štete i svega ostalog, kao u slučaju Italije posle Drugog svetskog rata. Mislim da je ovo politički, pravno i na svaki drugi način opravdano." Nikica Valentić: "Predsedniče, u ovom zakonu, važno je da naš narod ima sigurnost i da se ne može izbaciti. Po mom mišljenju, to

je važno, formulacija, jer niko se neće useliti ako će biti izbačen za godinu dana. Sada je pitanje koji je oblik najprihvatljiviji za ovu osnovnu ideju." Dr Jure Radić: "Ništa nije važnije od ovoga, ništa u Hrvatskoj danas nije važnije od ovoga, jer ljudi dolaze. Hrvati. I ne znam, nemamo podatke o tome, ne znam da li znate da Vojnić ima samo 51 stanovnika danas. To je gradić od 15 hiljada ljudi, koji možemo sutra napuniti sa 15 hiljada. Jedan Lapac isto tako ima 14 stanovnika, 14 Hrvata, Donjii Lapac, 14 stanovnika. (Više nego što ima kuća). Slažem se. Ali to je toliko strateški bitno i na takvom položaju, da moramo obnoviti te kuće, Gojko, i staviti u njih Hrvate. Na takvom je položaju to mesto." Predsednik: "Ja sam radikalniji. Ako je neko upravo napustio zemlju i ne pojavi se tu, ne znam, za mesec dana, tri meseca, onda to treba smatrati državnom imovinom, tako treba formulirati, slično tome. Izašli smo iz rata. I definišaćemo to tako." Nikica Valentić: "Ne tri meseca. Tri meseca je predugačak rok. Jer nama su..." Predsednik: "Dobro, mesec dana." Dr Jure Radić: "Dakle, onda to moramo urediti uredbom Vlade. Ne možemo čekati. Sednica Sabora je 15. septembra, moramo rešiti to uredbom Vlade." Đuro Brodarac: "Da, to treba hitno, hitno, jer danas..." Dr Jure Radić: "Jer taj rok od tri meseca je za Okučane već prošao, i na tom području već moramo useljavati ljude." Postoji još jedan deo na koji bih vam skrenuo pažnju malo kasnije, gospodine ambasadore, ali dozvolite da vam prvo postavim nekoliko pitanja o ovom odlomku. Govorim o prvom komentaru gospodina Krpine o donošenju zakona kojim se sva napuštena imovina proglašava državnom, pod izgovorom očuvanja te imovine. Da li je to bilo u skladu sa onim što ste vi uočili u Hrvatskoj, a naročito, da li ste primetili uslove ili okolnosti koji su ukazivali na to da je proglašenje o napuštenoj imovini zapravo izgovor za očuvanje te imovine?

SVEDOK GALBRAITH – ODGOVOR: Da, to je potpuno u skladu sa onim što sam ja primetio. Drugo, to je bio deo operacije čiji je cilj bio konfiskacija te imovine. A sama ideja zaštite imovine zasniva se na onome što sam ja tada primetio, te na mišljenjima koje sam formirao u to vreme i koja još uvek imam. Dakle, zaštita imovine zapravo je bila samo izgovor za uzimanje te imovine i onemogućavanje Srbima koji se vrate povratak u tu imovinu, kao deo jednog plana da se na tom području nasele Hrvati, i da se tako promeni strateški izgled Krajine koja je nekada bila srpska, kako bi sada postala hrvatska.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Dobro, ja bih sada nastavio. Dr Jure Radić: "Imamo dobre kuće, čitave kuće. Za koga ćemo ih čuvati?" Nikica Valentić: "Dakle, uselimo ih u kuće, a mi ćemo to rešiti zakonom ili uredbom tokom sledećih nekoliko dana." Anton Vrdoljak: "Moraju da znaju da ako se useljavaju u kuću..."

ADVOKAT KEHOE: Izvinite, možete li nam reći koju stranu čitate?

TUŽILAC TIEGER: Oprostite, strana 21.

ADVOKAT KEHOE: Možete li da nam pokažete tu stranu?

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Dakle, Anton Vrdoljak kaže: "Moraju da znaju da ako se useljavaju u kuću, nećemo..." Ivan Milas dalje govori: "Gospodine predsedniče, čak i ne mora biti tako. Stavite sve pod nadzor države i dajte garancije onima koji su unutra da ih niko neće dirati, država će se baviti njima i to takođe možemo da stavimo za te." U zagradi, koja u transkriptu označava da neko drugi govori, piše: "Jesmo." Zatim, Vladimir Šeks kaže: "Predsedniče, mi smo to uneli u zakon, dali smo ga na drugo čitanje, ali ljudi koji su ušli u kuće, moraju imati sigurnost vlasništva, oni ne žele privremenu upotrebu, jer moraju da investiraju, poprave, drže sve u redu, ako žele da ih poseduju." Predsednik: "Da, jasno. To je i u našem interesu. Šariniću?" Hrvoje Šarinić: "Gospodine predsedniče, prvo, koliko ja razumem zakon, radi se o dodeli privremenog smeštaja, i siguran sam da niko neće ili jako malo ljudi će se useliti pod takvim uslovima. Već sam rekao na sastanku VONS-a [Vijeće za obranu i nacionalnu sigurnost], kada sam pitao o odlasku Francuza iz Alžira, taj je slučaj postavio predan za celu međunarodnu zajednicu, koji je kasnije usvojen, tj. Alžirci su se uselili u sve napuštene stanove i kuće Francuza, i onda je država plaćala i kroz deset godina po jedan simboličan franak za ovo u jedan fond, dakle jednostavno da se forma spasi. I rekli su da će se kad budu rešavali ceo problem, ono što se skupi za deset godina, staviti na raspolaganje. Imamo sukcesiju, koje će i biti, dakle mogli bismo da napravimo jedan takav fond, i kažemo: to ćemo uključiti u sukcesiju. A naprotiv, ljudi su se uselili s definitivnom garancijom da se useljavaju u te kuće." Predsednik: "Da. Mi treba definitivno s tim... Mi tu možemo..." Onda on ističe, predsednik znači to govori. "Trebalo bi definitivno da uradimo, s tim da tu možemo... znači tu nije išla pojedinačna naknada. S pravne tačke gledišta, trebalo bi da bude pojedinačnih naknada, onda treba tako da uradimo, a onda imamo pravo da..."

ADVOKAT KEHOE: Oprostite, kolega. Ja samo čekam da se promeni strana.

SUDIJA ORIE: Da, iako pretpostavljam da vi i sami možete da nađete tu stranu na vašem kompjuteru. Samo dva puta kliknete mišem.

ADVOKAT KEHOE: Ja sam pratio transkript, gledam i što se pojavljuje u sistemu elektronske sudnice.

SUDIJA ORIE: Nastavite, gospodine Tieger.

TUŽILAC TIEGER: "... onda treba tako da uradimo i onda imamo pravo da nije učestvovao u ratu protiv Hrvatske, u razaranju Hrvatske, i tako dalje." Đuro Brodarac: "Niko ne može dobiti takvu..." Predsednik: "Molim vas, pa moramo biti, ako su oni u stanju da razruše polovinu Hrvatske, onda mi moramo biti... dovoljno da sada, kada to možemo."

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodine ambasadore, u vezi sa komentarom gospodina Šarinića o sukcesiji u Alžiru i formiranju jednog simboličnog fonda za sukcesiju, da li to možete da objasnite sudijama i da li

možete da kažete da li je to u skladu sa politikom i stavovima koje ste vi primetili ili čuli od ljudi koji su bili na ovom sastanku?

SVEDOK GALBRAITH – ODGOVOR: Da. Kao što sam i ranije izjavio, pre nego što sam čuo šta piše u ovom stenogramu, to potvrđuje ono što sam govorio. Tuđmanova ideja, a oni o tome razgovaraju na tom sastanku, Tuđmanova ideja bila je da se zapleni imovina Srba, da se stalno vlasništvo da Hrvatima koji se nasele u takvu imovinu, i da se onda zahtevi tih Srba koji su otišli reše tako da se prema njima ne postupa kao prema državljanima Republike Hrvatske, nego kao prema državljanima Jugoslavije, tako da se njihova imovinska prava reše na međunarodnom nivou. Šarinić je ukazao na ono što se desilo u Alžiru, no ono što sam čuo na početku ovog stenograma. Hteo sam da vam skrenem pažnju u ranijem odgovoru na to, ali ću to učiniti sada, da je to tada trebalo da se reši kao što su se rešila prava Italijana u Istri na osnovu Osimskog sporazuma. Naime, na kraju Drugog svetskog rata, Tito je konfiskovao imovinu istarskih Italijana, i onda je bilateralnim sporazumom između Jugoslavije i Italije došlo do toga da su Italijani dobili jedva nešto, skoro ništa od vrednosti njihove imovine. I to je upravo ono na šta je Tuđman mislio, i to je naravno ono što Šarinić opisuje da se desilo Francuzima u Alžiru. Mi smo znali da je Tuđman to imao na umu i protivili smo se tome, zato što smo mislili da su ti ljudi državljani Hrvatske i da treba da imaju isti tretman kao i drugi građani Hrvatske, a ne nepravedan tretman, što bi dovelo do tužbi građana neke druge zemlje.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodine ambasadore, vi ste spomenuli onemogućavanja povratka i postavljanje prepreka povratku. U svojoj izjavi, u paragrafu 36, kažete da je postojao i problem pasoša koje Srbi nisu mogli da dobiju. Skrenuo bih vam pažnju na dokazni predmet Tužilaštva P466, konkretno na stranu 25 engleske verzije, što je strana 53 verzije na BHS-u.

TUŽILAC TIEGER: Časni Sude, ako će biti od pomoći, imam i štampane kopije koje možemo dati svedoku.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodine ambasadore, pogledajte 25. stranu pri vrhu, gde gospodin Jarnjak počinje da govori. Ivan Jarnjak: "I treba da spomenem i drugo pitanje koje je sada postalo operativno, a moram da kažem da se ne radi o velikom pitanju, ali ono se pojavljuje."

TUŽILAC TIEGER: Časni Sude, to je zapisnik od 30. avgusta 1995. godine.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Dalje Jarnjak govori: "Pitanje je u vezi sa Srbima koji su došli kroz Mađarsku, koji dolaze na našu granicu, zato što žele da se vrate." Predsednik: Imaju li pasoše? Ivan Jarnjak: Ne. Nemaju ništa. Gospodin Šarinić: Imaju jugoslovenske pasoše. Ivan Jarnjak: Hteo bih da im..."

ADVOKAT KEHOE: Oprostite. Hteli bismo da čujemo kakav je kontekst ovoga, časni Sude. Jer mi sad ovde čitamo levo-desno, ovo svoje i vaše. Evo sad se pojavilo u sistemu elektronske sudnice.

SUDIJA ORIE: Budući da je sad na ekranima, možete da nastavite.

TUŽILAC TIEGER: Izvinjavam se. Shvatam logističke probleme. Ako bude kakvih dokumenata ubuduće, ja ću zastati da se uverim da li kolege imaju to na ekranu.

SUDIJA ORIE: Samo da pitam jednu stvar: da li vi imate neki način da dobijete ceo dokument, a ne samo stranu koja je pred vama? Ono što ja obično radim je sledeće: odmah otvorim ceo dokument, što me čini manje zavisnim od ljudi koji nam pomažu. Ne da ne cenim njihovu pomoć, ali bez obzira na to, samostalnost je velika i lepa stvar.

ADVOKAT KEHOE: Jeste, časni Sude. Ali kada kolega kaže 18. strana, pa onda počne da čita, ja moram da nađem gde je to. A ja imam dva kompjuterska monitora, i dok ja nađem gde je to, on je već pročitao deset redova. Dakle, bilo bi dobro da samo napravi pauzu, i trebalo bi da kaže: imamo tu i tu stranu, pa da onda krene da čita. To bi onda bilo mnogo lakše.

SUDIJA ORIE: Gospodine Tieger, ne zbog mene, nego zbog gospodina Kehoea, bilo bi dobro da se malo sporije govori.

ADVOKAT KEHOE: Da, časni Sude. Samo zbog mene, ni zbog kog drugog u sudnici. Možda ja nisam toliko snalažljiv kao drugi...

SUDIJA ORIE: Ne, ne...

ADVOKAT KEHOE: Ali bih voleo da pratim kada kolega čita.

SUDIJA ORIE: U redu. Nastavite, gospodine Tieger.

TUŽILAC TIEGER: Mislim da sam i rekao da ću to uraditi.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodin Jarnjak: "Ja bih hteo da ih uputimo na to da treba da dobiju ulazne vize u našoj kancelariji u Beogradu, ako se slažete." Predsednik: "Ja im ne bih dao ništa. Morate da date instrukcije carini da ljude bez dokumenata ne smeju da puštaju preko granice." Šarinić: "Predsedniče, inspirišimo se onim što je bilo u Zapadnoj Slavoniji. To je bilo pozitivno za nas, jer se niko nije vratio. Neka se jave međunarodnim humanitarnim organizacijama i onda te organizacije treba da nam daju..." Predsednik: "Čekajte malo. Dolazi iz druge zemlje, i carinik ne sprovodi nikakvu politiku." Šarinić: "Ne smemo da ih pustimo da dođu ovamo. Nikako. Tako su dolazili i u Banja Luku." Predsednik: "Dakle, vidite." Ivan Jarnjak: "Ali mi bi našim ljudima tamo trebalo da damo, dok ne dobiju zahtev, da ih ne puštaju unutra." Predsednik: "Dakle, ne treba da dajemo nikakve instrukcije, nego ih samo obavestiti da ne mogu da dođu." Dr. Granić: "Na osnovu sporazuma, u Beogradu ih ima samo 204 registrovanih, a počeli su da se registruju u Skoplju. Dakle, to su uradili i tamo. I treća stvar je to što su počeli

da dolaze ovamo bez ikakvih dokumenata." Predsednik: "Ako pustimo 204 osobe da dođu, sutra ćete imati 1204, a za deset dana 12000, za sada ništa." I opet, gospodine ambasadore, da li je ovo u skladu sa onim što ste vi primetili tada, da li je to u skladu sa politikom i onim što su ti ljudi koji su bili na sastanku sa predsednikom, govorili i radili?

SVEDOK GALBRAITH – ODGOVOR: Da. Politika je bila takva da se osigura da se Srbi ne vrate, tako što im se neće izdati pasoši.

TUŽILAC TIEGER: I još jedan dokument, dokazni predmet Tužilaštva P477.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodine ambasadore, dokazni predmet Tužilaštva P477 je izveštaj o stanju ljudskih prava u Hrvatskoj na osnovu Rezolucije Saveta bezbednosti 1019, i ovaj izveštaj nosi datum 21. decembar 1995. godine, a ja bih vam skrenuo pažnju na 9. stranu ovog dokumenta.

TUŽILAC TIEGER: Molim vas da pokažete tačku 35, to je drugi paragraf na ovoj strani.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Skrenuo bih vam pažnju na rečenicu u sredini ovog paragrafa: "Imajući u vidu značajne prepreke za povratak o kojem se govori niže u tekstu, zahtev da vlasnici moraju da traže svoju imovinu do 27. decembra predstavlja praktično nepremostivu prepreku za većinu srpskih izbeglica." Gospodine ambasadore, da li je to bilo u skladu sa onim što ste vi primetili u vezi sa činjenicama i tom politikom?

SVEDOK GALBRAITH – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodine ambasadore, ja bih sada nakratko prešao na jednu drugu temu. Vi ste na strani 5055 zapisnika u utorak izjavili da niste mislili da će Tuđman proterati Srbe; a da ste mislili da će proterati Srbe iz Krajine, da biste na najoštrij mogući način zahtevali da vaša Vlada ne dozvoli tu operaciju. Sada bih vam skrenuo pažnju na vašu izjavu, konkretno na paragrafe 22 i 23. U paragrafu 22 kažete da ste pre *Oluje* upozorili predsednika Tuđmana da srpski civili moraju biti zaštićeni, i kako ste rekli u tački 23, vi ste upozorili na potrebu da se zaštite srpski civili "zato što postoji više razloga zbog kojih treba biti zabrinut da će doći do progona civila". I nastavili ste da spominjete te razloge, upozorenja o zaštiti srpskih civila, uključujući i to da vi znate da predsednik Tuđman želi etnički homogenu Hrvatsku. Gospodine ambasadore, u paragrafu 81 vaše izjave, kažete sledeće: "Da je srpsko stanovništvo ostalo kada je Hrvatska preuzela...", to je poslednja rečenica i paragraf izjave, "Da je srpsko stanovništvo ostalo nakon što je Hrvatska preuzela vlast, hrvatska politika bi bila takva da bi ih naterala na odlazak." Isto tako, u paragrafu 42 vaše izjave... Recite mi ako prebrzo prelazim preko ovoga. U poslednjoj rečenici paragraf 42 kažete: "Isto tako, verujem da bi se Hrvati upustili u etničko čišćenje da su Srbi ostali."

ADVOKAT KEHOE: Oprostite, časni Sude. Prvo, to predstavlja nagađanje, ovaj poslednji red. A drugo, o ovome se nikad nije govorilo u unakrsnom ispitivanju. I mi govorimo o situaciji kada je rekao da tamo nije bilo etničkog

čišćenja. Ovo je čisto nagađanje, kao što tužilac dobro zna, u paragrafu 42 - šta bi bilo kad bi bilo, šta bi se dogodilo da je neko bio tamo.

SUDIJA ORIE: Ja vidim dva elementa u vašoj argumentaciji. Jedan je to da vi smatrate ovaj deo iz paragrafa 42 nagađanjem, što ne predstavlja prigovor na pitanje. Mislim da ste vi u vezi s tim postavljali pitanja. A sad, šta bi bilo da se situacija okrenula drugačije, to je takođe Pretresnom veću jasno. Dakle, što se toga tiče, Pretresno veće će vrlo pažljivo pratiti da li je nešto nagađanje ili pak postoje činjenice koje su svedoku poznate. Druga stvar je, gospodine Tieger, da se tom temom nije bavilo unakrsno ispitivanje, pa se postavlja pitanje da li u dodatnom ispitivanju možete pokrenuti tu temu. Hteo bih da čujem vaš odgovor na to?

TUŽILAC TIEGER: Časni Sude, bilo bi jasno da mi je dopušteno da postavim pitanje, ali ono proizlazi iz unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA ORIE: Dobro. Dajte onda da prvo čujemo pitanje. Gospodin Tieger je pročitao delove izjave svedoku, i sada čekamo pitanje, pa ćemo onda možda videti da li je to pitanje u vezi s nečim iz unakrsnog ispitivanja.

ADVOKAT KEHOE: Časni Sude, kako ste upravo rekli, i u drugim situacijama vi kada pitanje počne, često možete znati kako će se pitanje završiti. Možemo da se vratimo unazad i vidimo kako se ovo pitanje završilo u pukom nagađanju, i mislim da tu možete da donesete zaključke, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Ovo je možda iznenađujuće, ali Pretresno veće ne zna uvek kako će se pitanje završiti. Dakle, dopustimo prvo gospodinu Tiegeru da završi svoje pitanje, pa ćemo onda možda saslušati prigovor na pitanje. Izvolite, gospodine Tieger.

TUŽILAC TIEGER: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodine ambasadore, imajući sve to u vidu, da li ste vi smatrali da je svrha *Operacije Oluja* bila reintegracija Krajine, odnosno, da li je tačno da niste smatrali da će Tuđman proterati Srbe, ali ste isto tako bili zabrinuti da će tokom operacije doći do napora da se Srbi izbace?

ADVOKAT KEHOE: Časni Sude.

SUDIJA ORIE: Pre nego što gospodinu Kehoeu dam mogućnost da prigovori, preformulišite pitanje tako da ga ja razumem, zato što mi stvarno nije jasno šta govorite. A ni svedok verovatno nije shvatio.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodine ambasadore, bez obzira na vaša uverenja iz tog vremena - da Tuđman neće proterati Srbe, vi niste zahtevali od Sjedinjenih Američkih Država da daju crveno svetlo, da li ste bez obzira na to bili zabrinuti da će tokom operacije doći do nastojanja da se Srbi proteraju?

ADVOKAT KEHOE: Časni Sude, na osnovu vašeg pitanja, svedok je sasvim jasno rekao da nije bilo namere da se u *Operaciji Oluja* proteraju Srbi. A sada kolega pokušava da protivreči tome i to nekako okreće u korist Tužilaštva. Oprostite, kolega, molim vas, ono što se ovde događa je da mi sada ponovo prolazimo onaj deo koji ste vi već razjasnili, časni Sude, a tužilac misli da će to nekako opet vratiti u život. Pitanje je postavljeno, dobili smo odgovor u više navrata, i vi ste, časni Sude postavljali pitanja, kao i tužilac.

SUDIJA ORIE: Samo trenutak, da još jednom pročitam pitanje.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Tieger, Pretresno veće smatra da je ova tema dovoljno obrađena.

TUŽILAC TIEGER: Oprostite, ali ja nisam imao priliku da odgovorim gospodinu Kehoeu. Da li mogu to da razjasnim?

SUDIJA ORIE: Izvolite. Gospodine Kehoe?

ADVOKAT KEHOE: Ne, ne, samo stojim, izvinite.

SUDIJA ORIE: Kao što ste rekli, ovo će biti izuzetak, ali isto tako i pokušaj da se ispravi greška što vam nisam dao priliku da odgovorite. Dakle, to bi bilo fer. Ovaj izuzetak će biti za mene izuzetak da napravim sličnu grešku u budućnosti. Nastavite.

TUŽILAC TIEGER: Suprotno tvrdnji da Tužilaštvo nastoji da sve ovo objedini, mi se u stvari brinemo za to da sva ova pitanja moraju da se objedine na pravi način, tako da dobijemo potpunu sliku o onome što je svedok znao i oko čega je tada bio zabrinut. Ja mislim da je tada postojalo uverenje da operacija nije imala tu svrhu osim onoga što je svedok znao i za šta se brinuo. Samo sam hteo da budem siguran da to sve nije pobrkano.

SUDIJA ORIE: Gospodine Kehoe, izvolite.

ADVOKAT KEHOE: Časni Sude, ovo je obrađeno u direktnom ispitivanju. Tada je tužilac imao priliku. Sud je ovo pitanje postavio direktno pred ambasadora Galbraitha u dva odvojena slučaja. On je oba puta odgovorio. Sad se tužiocu ne sviđa ono što je rečeno, i Tužilaštvo hoće da se vrati na to i promeni njegov odgovor. To je suština te strategije.

SUDIJA ORIE: Hajde da...

ADVOKAT KEHOE: Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: ...ne analiziramo tuđe strategije.

ADVOKAT KEHOE: Da. Ovo je vrlo jasno pred Sudom. Nema potrebe da se vraćamo na to i ponovo oživljavamo to pitanje tako da se dobije drugačiji rezultat. Hvala.

SUDIJA ORIE: Da ne napravim istu grešku, gospodine Tieger, izvolite.

TUŽILAC TIEGER: Časni Sude, ne znam šta se misli kad se kaže da pokušavamo da oživimo ovo, ali ako je moguće dobiti neka objašnjenja koja su korisna za Pretresno veće, mislim da bi to trebalo uraditi. Ako samo Pretresno veće kaže da je sve dovoljno jasno, i to će nam koristiti.

SUDIJA ORIE: Ja sam već ranije izneo našu odluku na osnovu nekompletne informacije. Sada je ta ista odluka na snazi na osnovu kompletne informacije. Nastavite.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodine ambasadore, na strani 5175 pitali su vas i razgovaralo se o incidentu u Varivodama, ali uopštenije po pitanju istraga povodom ubijanja, kada je pritisak međunarodne javnosti sa svih strana bio izuzetno veliki. Hteo bih da vam skrenem pažnju na dokument 1D33-0325.

TUŽILAC TIEGER: Ako to može da se prikaže na ekranu.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: Gospodine ambasadore, ovo je još jedan izveštaj o stanju ljudskih prava u Hrvatskoj u svetlu Rezolucije Saveta bezbednosti 1019, od 14. februara 1996. godine. Molim vas da pogledate stranu 4. Ovo je deo izveštaja u kojem se govori o kršenju prava na život.

TUŽILAC TIEGER: I ako možemo da pogledamo paragraf 13.

TUŽILAC TIEGER – PITANJE: U paragrafu 13 se kaže: "Razlike zabeležene u mom ranijem izveštaju između broja navodnih kršenja prava na život koje su zabeležili istražitelji Ujedinjenih nacija u ranijim sektorima, najmanje 150, i broja slučajeva koje priznaju hrvatske vlasti – i dalje su neobjašnjivo velike. Dok je Vlada nastavila krivična gonjenja u najradikalnijim slučajevima, kao što je masakr devet Srba u Varivodama i u nekim drugim slučajevima, nema puno pokazatelja da je postignut napredak u rešavanju mnogih drugih slučajeva pojedinačnih ubistava." Gospodine ambasadore, da li se to poklapa sa vašim zapažanjima i informacijama koje ste vi imali u vezi sa velikom razlikom broja ubistava i istraga u slučajevima koji su dobili veliki publicitet?

SVEDOK GALBRAITH – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC TIEGER: Časni Sude, hteo bih da se ovo uvede u spis.

ADVOKAT KEHOE: Nema prigovora, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Kehoe. Smatraću da govorite u ime svih zastupnika Odbrane. Gospodine sekretare, molim broj.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva P485.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva P485 se uvodi u spis.

TUŽILAC TIEGER: Časni Sude, uprkos vašoj brizi da će se moje ispitivanje vremenom produžiti, ja sam zapravo završio.

SUDIJA ORIE: Hvala. Gospodine Kehoe, da li ima potrebe za daljim pitanjima?

ADVOKAT KEHOE: Ne, časni Sude, nemamo više pitanja. Hvala vam, gospodine ambasadore.

SUDIJA ORIE: Gospodine Kay, vidim da odmahujete glavom.

ADVOKAT KAY: Ne, časni Sude, nema pitanja.

SUDIJA ORIE: Ima li pitanja od strane drugih sudija?

ISPITIVANJE: PRETRESNO VEĆE

SUDIJA ORIE: Imam jedno pitanje u vezi sa paragrafom 59 vaše izjave. Gospodine Galbraith, pročitacu taj deo koji me zanima. Kažete: "Moj utisak je bio da se u početnoj fazi operacije donekle poštovalo međunarodno pravo, što se ogledalo u privođenju ljudi u logore, gde, koliko sam shvatio, nisu bili zlostavljani. Srbi, zarobljeni u logorima, kritikovali su granatiranje kojem su bili izloženi." Ovo je objašnjenje relativnog poštovanja međunarodnog prava. Kako možete da kažete da se poštovalo međunarodno pravo, ako su ljudi privođeni u logore, to me zanima? Šta je to značilo u smislu međunarodnog prava po vašem mišljenju u to vreme? Da li smatrate da je privođenje ljudi u logore, mada je ovo dosta uopštena izjava, u skladu sa međunarodnim pravom? Samo pokušavam da shvatim šta nam govorite.

SVEDOK GALBRAITH: Rekao bih pre svega da je ovo izjava koju je uzelo Tužilaštvo. Sada kada to čitam, ne zvuči baš onako kako sam ja mislio. Ja sam hteo da kažem da u početnoj fazi operacije nije bilo grubih kršenja međunarodnog prava koje smo mi mogli da primetimo, to prvo. A drugo, kada su ljudi dovođeni u logore, izgledalo je da se sa njima dobro postupa. I kada sam ja to imao priliku da vidim, kada sam recimo posetio logor u Sisku, i drugi činovnici ambasade su posećivali ljude u logorima oko Knina, ti činovnici su takođe govorili da se sa ljudima dobro postupa i da su oni imali slobodu da kritikuju Hrvate. Ni na koji način nisam hteo da kažem da je dovođenje ljudi u logore poštovanje međunarodnog prava. Hteo sam samo da kažem da u toj

fazi nije bilo onoga što mi smatramo grubim kršenjem međunarodnog humanitarnog prava.

SUDIJA ORIE: Naravno, šta je grubo, a šta nije, to je isto stvar ličnog prosuđivanja. A drugi deo...

SVEDOK GALBRAITH: Časni Sude, samo da razjasnim. Naravno, vi ste u pravu, ali...

SUDIJA ORIE: Ja samo postavljam pitanja, tako da ne mogu da budem ni u pravu ni da grešim.

SVEDOK GALBRAITH: Ali kad kažem "grubo", ja sam pokušavao da uporedim ono što se dešavalo prvih dana operacije sa onim što je bilo u nastavku. A to je očigledno iz mog ranijeg svedočenja da je kasnije bilo grubih kršenja međunarodnog humanitarnog prava.

SUDIJA ORIE: U vezi sa kritikovanjem granatiranja, vi u svojoj izjavi zaključujete da i to na neki način ima veze sa međunarodnim pravom. To me takođe zbunjuje. Kakve su to bile kritike?

SVEDOK GALBRAITH: Poenta je u tome da su ljudi u tim logorima koje su držale hrvatske vlasti, bili dovoljno slobodni da kažu šta misle. Nisu zastrašivani, kao oni ljudi koje smo na primer videli 1992. godine u logoru Manjača, koji su držali bosanski Srbi. Ili kada je naše osoblje obilazilo logore koje je držala Hrvatska vojska u Bosni 1993. godine, njima nije uopšte dozvoljeno da pričaju sa zatvorenicima. Ovo je znači bila drugačija situacija od one uobičajene u ratu u to vreme, i to sam hteo da iznesem u svojoj izjavi. A što se tiče granatiranja, da li je to predstavljalo kršenje međunarodnog humanitarnog prava, moje mišljenje tada i moje mišljenje još uvek je da treba napraviti razliku između onoga što se dešavalo u Kninu, na primer ljudi koji su kritikovali su bili zarobljenici ili ljudi u hrvatskim logorima u Kninu. Znači, treba napraviti razliku između toga, granatiranja Knina, koje je bilo relativno kratko na osnovu onoga što su mogli zapaziti zaposleni u našoj ambasadi, a tu je bilo i vojnih atašea, pa i jedan oficir iz artiljerije, to je bilo relativno kratko. Nije bilo mnogo destruktivno i dešavalo se u okviru jedne operacije čiji je cilj bio da se zauzme grad. To je je bilo vrlo, vrlo različito od one vrste granatiranja koja se desila u Vukovaru, koje je kompletno uništilo grad, ili na primer u Sarajevu, gde je namera bila da se razori grad bez zauzimanja, ili granatiranje Dubrovnika koje je takođe bilo kratko, ali mnogo destruktivnije i akt vandalizma prema spomenicima kulture, kao i prema stanovništvu. Hteo bih da kažem da rizikujete da prihvatite teoriju da je svako granatiranje kršenje međunarodnog humanitarnog prava...

SUDIJA ORIE: To nije moj stav...

SVEDOK GALBRAITH: Ne, ne kažem da jeste. Može se sad diskutovati o tome šta mogu da urade Sjedinjene Američke Države sa tehnologijom koju

imaju, da li mogu da izbegnu veliko razaranje u poređenju sa nekom zemljom koja je mnogo manje tehnološki sposobna.

SUDIJA ORIE: Još jedno pitanje. U odgovoru ste pomenuli Knin, a odgovor ste bazirali na vašim zapažanjima i zapažanjima drugih ljudi koji su bili tamo, govorili ste i o jednom oficiru artiljerije. Da li se ta zapažanja odnose i na okolna sela i naselja u području oko Knina?

SVEDOK GALBRAITH: Ne znam da li su oni zapazili granatiranje u području oko Knina, ali videli su da nešto gori na putu za Knin.

SUDIJA ORIE: Znači, vaša zapažanja su ograničena, i ono što ste nam rekli je na isti način ograničeno.

SVEDOK GALBRAITH: Ali jesu išli od Drniša do Knina, nisu posetili sve usput. Nisam siguran kako su išli dalje od Knina. Ali imali smo ukupno tri posete Kninu u tim prvim danima, koje su možda išle drugim maršrutama, ne znam tačno kojim su tačno putem išli. Ali na samom putu tamo imali su prilike da vide i druge stvari, ne samo grad. A bilo je ljudi, uključujući i mene, koji su išli i u druge delove Krajine, putovali smo po Sektoru Sever.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na odgovorima. Da li iz naših pitanja proističu neka druga pitanja strana za gospodina Galbraitha?

ADVOKAT KEHOE: Ne, časni Sude.

TUŽILAC TIEGER: Ne, časni Sude. Ja bih samo imao još jedno administrativno pitanje.

SUDIJA ORIE: Ako nam je potrebno prisustvo gospodina Galbraitha za to administrativno pitanje, zamolićemo ga da ostane.

TUŽILAC TIEGER: Ne, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Ako ne, gospodine Galbraith, ovim je završeno vaše svedočenje, ne mogu da kažem na ovom Sudu, ali makar u ovom predmetu. Gospodine Galbraith, hvala vam puno što ste prešli toliki put da dođete u Hag, i hvala vam što ste odgovorili na sva pitanja strana u postupku i pitanja sudija. Obično kažem svedocima da im želim srećan put kući, ali sada ću to malo promeniti i reći da sam srećan što bar sad možemo da vas pustimo, da dalje ne ometamo vaše privatne planove.

SVEDOK GALBRAITH: Moja deca će vam biti zahvalna, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Poslužitelj će vas izvesti iz sudnice.

(svedok napušta sudnicu)

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Mislim da je gospodin Kuzmanović hteo nešto...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: On će doći kasnije, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Još uvek mi duguje odgovor o kompenzaciji za izgubljenu imovinu po odluci Ustavnog suda.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mislim da nema konkretne formulacije "gubitak imovine", ali to se može shvatiti iz konteksta.

SUDIJA ORIE: Postoje različiti prevodi...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To je naravno pitanje tumačenja.

SUDIJA ORIE: Da, kao dobri advokati, obično završavamo tom frazom. Hvala, gospodine Mikuličiću. Predlažem svim stranama da prvo damo priliku gospodinu Tiegeru da pokrene to administrativno pitanje, a posle toga da ne počnemo odmah sa drugim svedokom, nego da prvo idemo na pauzu. Izvolite, gospodine Tieger.

TUŽILAC TIEGER: Časni Sude, gospodin Hedaraly je u stvari uputio tu belešku, možda će on to bolje da kaže.

SUDIJA ORIE: Izvolite, gospodine Hedaraly.

ADVOKAT HEDARALY: Hvala, časni Sude. Dokazni predmet Tužilaštva P457 je već ponuđen u dokazne predmete i takođe je istovremeno ponuđen i direktno u sudnici u našoj listi dokumenata, i prihvaćen je kao dokazni predmet Tužilaštva P460, tako da treba da se izvinimo za ovo zbunjivanje Suda i sekretara.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, pretpostavljam da znate kako da postupite u tom slučaju. Pretno veće podržava sugestiju gospodina Hedaralyja. Imamo jedan zahtev za zaštitne mere za sledećeg svedoka. Pitam se da li to treba da rešimo sada, jer bi trebalo da pređemo na privatnu sednicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pre toga, ja bih hteo nešto.

SUDIJA ORIE: Izvolite.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospođo Schildge, ne želim da vas teram iz sudnice, to nikako, jer je ovo javna rasprava. U isto vreme, naravno, vi možete da pređete na galeriju za gledaoce, ukoliko to želite. Hvala vam što ste došli, i naravno

vaša uloga ovde i vaš zadatak su završeni, tako da ne oklevajte da izađete ukoliko želite.

GOSPOĐA SCHILDGE: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude. Ovo je pretpostavljam administrativno pitanje o kojem smo imali tu dugu diskusiju o dokaznom predmetu P462. Pre nego što zaboravim, to je predmet koji je već prihvaćen u spis. Da li možemo da taj dokazni predmet barem označimo za identifikaciju, ili kako da rešimo to pitanje, da bismo mogli...

SUDIJA ORIE: Pre svega, ovo je otvoreno pitanje, tako da sigurno nećemo zaboraviti, ali bilo bi dobro u ovim okolnostima da promenimo status dokumenta, makar to bilo samo privremeno rešenje, ako je to moguće.

(Pretresno veće i pravni savetnik se savetuju)

SUDIJA ORIE: Kažu mi da taj dokument već ima status dokumenta označenog za identifikaciju. Moraću u pauzi da pročitam i vidim o čemu se tačno radi.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Ako nema ničeg drugog, da pređemo na kratko na privatnu sednicu i da rešimo pitanje zaštitnih mera za sledećeg svedoka.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, vratili smo se na otvorenu sednicu.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine sekretare. Sada prekidamo sa radom do 11.00 časova. Ali u svetlu onoga o čemu smo razgovarali na privatnoj sednici, javnost treba da očekuje da ćemo odmah ponovo preći na privatnu sednicu čim nastavimo.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Pretresno veće je odlučilo da odobri zaštitne mere koje je Tužilaštvo tražilo, i naloži zaštitne mere za sledećeg svedoka, svedoka P-86. Radi se o tehničkoj izmeni lika i glasa i o pseudonimu. Pretresno veće očekuje da taj nalog o zaštitnim merama stupi na snagu i to tako da se najveći

deo iskaza, ako ne i celi iskaz saslušaju na privatnoj sednici. Sada ćemo preći na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, vratili smo se na otvorenu sednicu.

SUDIJA ORIE: Prekidamo sa radom do sutra, 27. juna u 9.00 časova ujutro, u sudnici broj 1.

Sednica je završena u 13.52 h

Nastavlja se u petak, 27. juna 2008. godine u 9.00 h.

FOND ZA HUMANITARNO PRAVO

